

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

כ"ג חשון התשפ"ב | פרשת: חיי שרה | גליון 168 - שנה ד'

העלון מוקדש לע"נ מור סבינו:
יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: חיי שרה.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 19:04 18:27 17:37*

תל אביב: 19:00 18:24 17:34

חיפה: 19:01 18:25 17:35

בית שמש: 19:04 18:27 17:37

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 17:24

המולד: ליל שישי 0:55 | 13 חלקים.

זמנים עפ"י לוח אור החיים - שעון קיץ.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, הינם על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

'סימנים עשה'

ארבעת החלקים
בקריאת שמע

'בקיצער'

הכל טוב

לדון לכף זכות
בכל מצב

סיפור לשבת.

לכל שידוך יש זמן

'פניני אוה"ח'

והסר השטן מלפנינו ומאחרנו

וכן גם להיפך, כפי שכתב הרמב"ם: "כל מי שניחם על המצוות שעשה, ותהה על הזכויות, ואמר בליבו מה הועלתי בעשייתן, הלוואי לא עשיתי אותן. הרי זה איבד את כולו, ואין מזכירין לו שום זכות בעולם, שנאמר: "וצדקת הצדיק לא תצילנו ביום רשעו", אין זה אלא בתוהה על הראשונות, ופרש"י: "תוהה על הראשונות - מתחרט על כל טובות שעשה". (תשובה ג, ג)

" עליו לדעת שמעמידים אותו עכשיו בניסיון, שכך דרכו של יצר הרע ..."

כלומר, אם אדם התחרט על מצוה שעשה, נחשב כאילו שלא עשאה, ולכן אם ע"י קיום מצוה כלשהי בא אדם לידי בזיון או הפסד ממון וכד', עליו לדעת שמעמידים אותו עכשיו בניסיון, שכך דרכו של יצר הרע, שכאשר אינו מצליח למנוע את קיום המצוה, הוא מנסה לגרום לאדם להתחרט אח"כ על המעשה הטוב שעשה, וע"י כך לגרום לו שיפסיד שכרו.

נמצא לפי זה שעושי מצוות עומדים בפני שני ניסיונות: האחד, קודם העשייה, שאז בא השטן ומנסה בכל מיני דרכים למנוע את עצם קיום המצוה. והניסיון השני, לאחר שגבר על יצרו ועשה המצוה, גם אז בא השטן לגרום שיתחרט ויעקור ע"י זה את המצוה למפרע. לכן תיקנו לנו חז"ל בברכה שלאחר קריאת שמע של ערבית נוסח: "והסר השטן מלפנינו ומאחרינו". מלפנינו - לפני עשיית המצוה, ומאחרינו - לאחר קיום המצוה (שלא יגרום לנו להתחרט על מעשה המצוה).
מת שמואל וואקוב
זכר מת שמואל
(ע"פ באר יעקב)

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

"ויבא אברהם לספד לשרה ולקבלתה". המילה "לבלתה" כתובה בספר התורה באות כ"ף זעירא (קטנה), ונשאלת השאלה מדוע זה כך?

ועוד מדוע כתוב קודם 'לספד לשרה' ורק אח"כ 'ולבלתה'? הרי בכל מקום הבכי קודם להספד, כפי שנאמר בגמרא (מועד קטן דז): "שלושה ימים לבכי ושבעה להספד".

בספר 'לקח טוב' מובא ביאור עפ"י מה שכתוב במדרש(פרקי דר' אליעזר ל"ב): "לאחר העקדה בא השטן לשרה ואמר לה: "שרה, לא שמעת מה נעשה בעולם?", אמרה לו: "לאו", אמר לה: "לקח אישך הזקן לנער ליצחק והקריבו לעולה. והנער בוכה ומיילל שלא יכול להינצל". מיד התחילה בוכה וכו', פרחה נשמתה ומתה. בא אברהם אבינו, מצאה שמתה, שנאמר: "ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבלתה", מהיכן בא? מהר המוריה".

והמדרש, לכאורה, אינו מובן, שהרי גם השטן הינו שלוחו של ה', ותפקידו הוא להעמיד את האדם בניסיון, ולכאורה, אינו מובן מה רצה השטן משרה לאחר מעשה העקדה?

אם נלקום באברהם לאחר שעמד בניסיון העקדה, הרי השטן הינו מלאך, ואצל מלאך לא שייכת מידת הנקמה, וא"כ קשה מדוע השטן הבעית את שרה וגרם למותה?

ואפשר ליישב עפ"י דברי הגמרא: "ואפילו רשע גמור כל ימיו ועשה תשובה באחרונה, אין מזכירין לו שוב רשעו, שנאמר: "ורשעת הרשע לא ישל בה ביום שובו מרשעו".

וכתב הרמב"ם (תשובה ב, ב) : "ומה היא התשובה, הוא שיעזוב החוטא חטאו, ויסירו ממחשבתו, ויגמור בליבו שלא יעשהו עוד, שנאמר: "יעזוב רשע דרכו". וכן יתנחם (יתחרט) על שעבר, שנאמר: "כי אחרי שובי ניהמתי". ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם" (קידושין מ). כלומר כאשר אדם שב בתשובה ומתחרט חרטה אמיתית על העבירות שעשה, עבירותיו נמחקות.

מוקדש לע"נ: מרת **טאוס בת יצחק ומרים** ע"ה. יום פקודתה כ"ו בחשון. ת.נ.צ.ב.ה.

אוצ"ש"ק פרשת יחיי שרה

סדר הלימוד מוקדש לע"נ:

מרת יהודית בת יוסף ופלורה רותי ע"ה.

יום פקודתה כ"ט בחשון התשע"ט. ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ יהודה בן אסתר ובניו פרץ בן מרים

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955

למענו, כמה התאמץ כדי שימצא מקום בכיתה המותאמת לכישוריו ויכולותיו. והנה יוסי פוגע בו באופן כה נורא, פשוט דוקר אותו בלבו!

המלמד התקשה לחזור לשלוותו, נטל את הפתק ואץ רץ לכיתה ז'. הוא פתח את דלת הכיתה בתנועה חדה, נכנס פנימה בזעף, נעץ מבט ביוסי – תלמידו לשעבר, ושאל קצרות: 'יוסי, האומנם? האם אתה הנחת את הפתק הזה על שולחני?'

'כן', הנהן יוסי, ולנוכח אישורו פתח המלמד בצעקות, לעיני הכיתה כולה: 'האינך מתבייש? אני טורח למענך, עובד בשבילך, מתאמץ עבורך. כמה טרחתי כדי להעביר אותך לכיתה המתאימה לך, כמה מסרתי את נפשי כדי שתתפתח ותתחנך באופן המיטבי ביותר. זו ברכת הפרידה שלך? ככה אומרים תודה רבה?!'

המלמד התנשף קמעא, והמשיך: 'אז למרות שהודות למאמציי אני כבר לא המלמד שלך, אבל את סמכויות הענישה כלפייך טרם איבדתי. לך הביתה, שם תחשוב טוב טוב אם נאה או יאה לכתוב כך למלמד!' – חתם המלמד את צווחותיו, לנוכח עיניהם הנדהמות של התלמידים...

יוסי? יוסי פשוט פרץ בבכי נסער.

שתי עיניו כשני נחלי דמעות, הוא התנועע בהתרגשות ופניו סמוקות בכיישנות. הוא השפיל את מבטו בחרדה, ואמר בשקט: תוך גמגום ביישני: 'אבל, אבל... אבל אני בכלל לא כתבתי את הפתק הזה...'

זה פתק שהילדים בכיתה כתבו לי, והנחתי אותו על שולחן המלמד – לטיפולו.

אני לא כתבתי את הפתק למלמד, חבריי בכיתתי לשעבר – כתבו לי את הפתק, כנראה בגלל שקינאו בי...! – השיב הילד באימה...

'מה???' – המלמד היה המום...

המשך בעמ' 4.

יוסי היה תלמיד כה מצטיין, בלי עין הרע, זרע ברך ה'. מוכשר מבני גילו, מבריק מבני כיתתו, עד שהמלמד שלו בכיתה ו' החליט שראוי ש'יקפוץ' שנה, ויעבור לכיתה ז' בעיצומה של שנת הלימודים.

המנהל החינוכי בדק את העניין לעומק, בכל זאת – זהו נוהל חריג 'להקפיץ' תלמיד תוך כדי שנת הלימודים, אולם משנוכח לדעת כי יוסי אכן ילד כה מצטיין, מבריק ומוכשר – הבין שאין לו מה לעשות יותר בכיתה ו', ונקבע כי הוא עולה לכיתה ז'.

המעבר נקבע ליום ראשון שאחרי חנוכה, בתום חופשה קצרה, כדי שבכל זאת יהיה כאן קצת ניחוח של התחלה חדשה. בהתרגשות אין קץ שב יוסי לספסל הלימודים, ופנה לכיתה ו' ליטול ממנה את מיטלטליו. משם, קורן מאושר ומחוייך מאוזן לאוזן, חש זכות כבירה לבוא בשעריה של כיתה ז', הוא כבר ילד גדול...

חלפו כמה דקות, ואל כיתה ו' נכנס המלמד, לפתוח את היום. הוא מביט על שולחניו, ומבחיין בפתק חצוף במיוחד, שההיגיון מחייב שמי שכתב אותו הוא יוסי, התלמיד המצטיין שעזב את הכיתה הבוקר.

הוא קרא את הפתק שוב ושוב, ולא האמין למראה עיניו: 'ברוך שפטרני מעונשו שלזה!', כך היה כתוב בפתק, בכתב ילדותי, באותיות גדולות וברורות.

המלמד התקשה להאמין: 'יוסי? דווקא הוא?!?! הילד המצטיין שאני ולא אחר נלחמתי כדי לשדרג אותו לכיתה הבאה, וברגע האחרון הוא נועץ בי חרב כה דוקרנית?!' כדי לוודא, שאל את תלמידיו מי הניח כאן את הפתק הלזה, והם אישרו כי אכן כן, יוסי הניח את הפתק על שולחנו, פתק בו כתובה ברכה 'מפרגנת' במיוחד: 'ברוך שפטרני מעונשו שלזה!'

עיניו של המלמד האדימו בזעם, כעסו היה נורא. לא רק שמדובר בחוצפה איומה, מדובר בבגידה כואבת. הרי כמה התמסר למען יוסי, כמה פעל

השידוך נגמר ברגע הנכון - לא שניה קודם ולא שניה אחר כך

מוקדש לזכות:

דניאל בן מה'ין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

ולכן נאמר 'רבקה יצאת' ולא 'רבקה יצאה' - כי היציאה לא היתה מרצונה, אלא מן השמים סיבבו וגרמו לה לצאת דוקא באותה שניה.

וזה לשון קודשו: 'לצד תפילת אליעזר עשה ה' שתצא באותו רגע, לא קודם ולא אחרי' כדי שלא יכשל באשה אחרת!'

נמצינו למדים: כל תהליך של שידוך יהיה בדיוק בזמן, ואינו מתעכב.

[אור החיים פרשת חיי שרה, פרק כד פסוק טו]

בפרשתנו נאמר במפגש של אליעזר עם רבקה בבאר המים 'וְהָיָה הוּא סָרְסָה פֶלֶה לְדַבֵּר וְהָיָה רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יִלְדָה לְכַתּוּבָא לְבִן מַלְכָּה אֲשֶׁת נְחוּר אַחֵי אֲבָרְהָם וְכָדָה עַל שִׁקְמָה'.

ומדייק רבינו האור החיים הקדוש מלשון הפסוק, שמהשמים סיבבו שרבקה תצא בדיוק באותו רגע שאליעזר הגיע, ולא רגע קודם ולא רגע אחר כך, כדי שלא יפגוש באשה אחרת.

<p>זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגרלה חודשית על פרסים שונים.</p>	<p>נרשמים בטלפון: 02-5-696-515-515 שלווחה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM</p>	<p>אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק', (כל אחד לפי גילו והבתנו)</p>	<p>ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'</p>
---	--	---	---

לבריאות והצלחה:

יעל בת בתיה. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאול בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ישי משה בן כוכבה. נתנאל אברהם בו כוכבה.

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון דניאל בן מה'ין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

לע"נ:

עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה. יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מוזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. נלי נעכא בת רבקה פרומט. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. בתיה בת ראובן ופרחה. שרר שרה בת ר' יצחק ורחל.

ת.נ.צ.ב.ה.

מה נחשב כגידולי שביעית?

פירות: פירות האילן, שגדלו והגיעו בשנה השישית לעונת המעשרות [דהיינו, שגדלו עד שראוי לזרוע מהם ויצמח, והוא הנקרא "חנטה", והוא הנקרא שהביאו שליש. (חזו"א. ערלה רמב), למשל בענבים - משיראה החרצן שלהם מבחוץ. ועיין ברמב"ם (מעשר פ"ב ה"ה) זמנו של כל פרי ופרי, אף שליקטן בשביעית, דינם כפירות שישיית, ואין בהם קדושה כלל, וחייבים בתרומות ומעשרות, [ודין עץ אתרוג שונה בזה], כיון שהקובע בפירות הוא עונת המעשרות.

נמצא שפירות שהגיעו לעונת המעשרות בשביעית, אף שליקטן בשמינית, יש בהם קדושת שביעית, ופטורים מתרומות ומעשרות ככל דין פירות של שביעית. (רמב"ם שמיטה פ"ד ה"ט. תעא)

תבואה וקטניות: תבואה וקטניות שגדלו והגיעו בשנה השישית לעונת המעשרות [עיי' ברמב"ם (מעשר פ"ב ה"ה) זמנו של כל מין ומין], אף

ספיחים: אולם תבואה וקטניות שהגיעו לעונת המעשרות בשביעית, אסורים באכילה משום ספיחים, כפי שנבאר בעז"ה בשבועות הבאים.

ירקות: בירקות הלגיטה היא הקובעת לקדושת שביעית, ולכן ירקות שגדלו בשישית, אך קטפום בשביעית, יש בהם קדושת שביעית. נוינים אסורים כספיחים, כיון שהושרשו בשישית, כפי שנבאר בעז"ה בשבועות הבאים.

לסיכום: קדושת שביעית חלה על: פירות שחנטו בשביעית, ירקות שנקטפו בשביעית. אולם אינה מצויה בתבואה וקטניות (- **שנאסרים** מלבד במקומות מסוימים שלא גזרו בהם איסור ספיחים) (ע"פ בהלכה ובאגדה)

פירות: פירות האילן, שגדלו והגיעו בשנה השישית לעונת המעשרות [דהיינו, שגדלו עד שראוי לזרוע מהם ויצמח, והוא הנקרא "חנטה", והוא הנקרא שהביאו שליש. (חזו"א. ערלה רמב), למשל בענבים - משיראה החרצן שלהם מבחוץ. ועיין ברמב"ם (מעשר פ"ב ה"ה) זמנו של כל פרי ופרי, אף שליקטן בשביעית, דינם כפירות שישיית, ואין בהם קדושה כלל, וחייבים בתרומות ומעשרות, [ודין עץ אתרוג שונה בזה], כיון שהקובע בפירות הוא עונת המעשרות.

נמצא שפירות שהגיעו לעונת המעשרות בשביעית, אף שליקטן בשמינית, יש בהם קדושת שביעית, ופטורים מתרומות ומעשרות ככל דין פירות של שביעית. (רמב"ם שמיטה פ"ד ה"ט. תעא)

תבואה וקטניות: תבואה וקטניות שגדלו והגיעו בשנה השישית לעונת המעשרות [עיי' ברמב"ם (מעשר פ"ב ה"ה) זמנו של כל מין ומין], אף

בסייעתא דשמיא

איכוביקס הסינון או
ההצ'למה האופן
כא'וי?

מכילי
חסוק?

מכרזג?
מכרזג?

להוציא עיין הכל העופרת ע"פ מקורות חז"ל
מיני: 052-7100-955
והע"ה נהגשר בהשורות טובות

בקיצעיה:
חידוש קצר לשולחן השבת.

"ויהיו חיי שְׁרָה מָאָה
נְשָׁה ... נְשֵׁי חַיֵּי שְׁרָה"
(בראשית פרק כ"ג פסוק א')

וברש"י, שני חיי שרה "כולן שוין לטובה".
ויש לדקדק מה הכוונה **כולן שוין לטובה**, הלא כמה קשיים ומאורעות עברו על שרה אימנו.

אך הכוונה היא דשרה אימנו בכל מה שעבר עליה הרגישה שהכל לטובתה ומעולם לא התרעמה כלפי מעלה.

או יאמר **כולן שוין לטובה ר"ת שכ"ל**.

רק באדם בעל 'שכל' הוא שמסוגל לראות בכל ימי חייו שהם "שוין לטובה", עם כל הגאות והשפל, כל העליות וירידות, כל הטוב והרע שעובר על האדם במשך חיים שלמים, הוא לא רואה בזה טוב ורע.

אלא הכל שוה, ונקרא אך ורק בשם "טוב", כי הוא יודע ומכיר שאין רע יורד מן השמים, וכל מאי דעביד רחמנא לטב הוא דעביד.

(חומש 'קול מנחם' לרבינו הקוה"ט מקאליב זצוק"ל)

(נשלח למערכת ע"י הנה"ח ר' שמואל הרמן הי"ו מנאמני ביתו של כ"ק האדמו"ר מקאליב זצוק"ל)

לאחר אישור התקציב:

חתולי מאה שערים במפגן מחאה: "לא רוצים תקציבים מהציונים"

יש לי חתולה, אני עם לה מים בכלי חד פעמי,
איך זה עובד עם המס והתקציב החדשים?
משלמים ומקבלים דיכוי?
תודה לר' אליעזר כהן הי"ו על שליחת הבדיחות.

סימני השידוך
ברבקה אימנו

מעניין לדעת.

הדיקדוק בקריאת שמע

סימנים עֲשָׂה:
רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים מאת הרב חננאל עמר שליט"א

"ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת ... וכדה על שכמה"
(בראשית פרק כ"ד פס' ט"ו)

המילה "והנה" מורה על דבר חדש - רבקה מעולם לא יצאה לשאוב מים, כי אביה היה עשיר והיו לו עבדים ושפחות שואבי מים. וכתב הכלי יקר' שלכן נאמר "איש לא ידעה" שלא היה שום אדם מכירה כי לא יצאה מעולם כי אם בפעם זו.

ועל כן הוצרך לשאול את פיה בת מי את, ולמה לא שאל לשאר הנערות שהיו שם - משום שאיש לא ידעה, כלומר - לא הכירה.

וזה היה בהשגחת ה', שמלאך עורר אותה שתצא כדי שיתקיים הסימן שנתן אליעזר ובכך יתקיים הזיווג ליצחק.

והיה בזה חידוש נוסף שהיה כדה על שכמה, שאף שיצאה עתה בפעם הראשונה אל הבאר היה ראוי שתקח אתה אחת מנערותיה, שהן ישאו את הכד כמנהג בנות העשירים, כי בתואל היה עשיר, והיא לקחה הכד על שכמה. (ע"פ באר יעקב)

כתב בס' ילקוט חזש (תשובה תפילה וקריאת שמע תענית): 'הראו לרבי יהושע בן לוי בגן עדן **מ"ב חדרים**, ואמרו לו שאלו החדרים הם לאותן שמדקדים בקריאת שמע בפרשה ראשונה, שיש בה **מ"ב תיבות**. ואח"כ הראו לו **ע"ב מדורים**, לאותן שמדקדים בקריאת שמע בפרשת והיה אם שמוע עד ושמתם, שיש בו **ע"ב תיבות**. ואח"כ הראו לו **נ' שערים**, לאותן שמדקדים מן ושמתם עד כימי השמים על הארץ, שיש בה **נ' תיבות**. ואח"כ הראו לו **ע"ב היכלות**, לאותן שמדקדין מן ויאמר עד אלהיכם אמת עם החזרת ש"ץ, שהוא ג"כ **ע"ב תיבות**. ואח"כ הראו לו בגיהנם להיפוך, חדרים של חשך במספר הזה לאותן שלא מדקדין [זוהר חזש, אחרי עז א]. נמצא קריאת שמע נחלק לארבעה, וסימנם: **חמש"ה** - חלונים מדורים היכלות שערים'.

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:
050-4166-339. או במיל: k0504166339@gmail.com

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

מתנת:

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
'רמקול נייד'
אלחוטי וקומפקטי.

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com

או בטלפון: 02-5-696-515

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

זה לא מה!!!

בשניה, לעומת הראשונה זוסרה השישית.
לרמוז שבזה המעמד לאיש היתה נגיעה אישית.
אך נדוזה בשל מוצאו המקולל.
והטוב ליסוד זה לא יזובר.
סוד כתב הזוידה בשני פסוקים, אזוד מקרא, ואזור
רש"י עם עיון יבואר.

הזוכה
ברוך מלמד
הי"ו.

החידה מפרשת לך לך:

מעשה שעשה הסב מפני החשש.
ויעש גם הנכד כי חרד אך התאושש.
מעשה הסב נודע מיד לרבים.
לעומת מעשה הנכד אשר נשאר נסתרים.
מחצית המאורע הם דברי רש"י, ובפרשתנו תמצא.
ומחצית השניה בס"ד בהמשך בדברי רש"י אשר במקרא.

פתרון החידה מפרשת לך לך:
(בראשית פרק י"ב פסוק י"ד רש"י)
"ויהי כבוא אברם מצרימה" פרש"י: היה לו לומר כבואם מצרימה, אלא שהטמין אותה (-את שרי) בתיבה ועל ידי שתבעו את המכס פתחו וראו אותה (זה מעשה הסב אברהם).
ובהמשך גם יעקב אבינו הטמין את דינה בתיבה מפני עשיו, רק ששם הדבר לא נודע.

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי, ולתגובות, ניתן לפנות במייל: ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר: 052-7100-955

לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו המערכת: 02-5-696-515 שלוחה 3 < 3

המשך סיפור לשבת מעמ' 2

'כן', השיב יוסי בין פעיות בכיו, 'אני הנחתי את הפתק על שולחן המלמד, כדי להודיע שכך כתבו לי ילדים, שהם התנהגו כלפיי באופן לא יפה, וכתבו זאת על פתק. זה פתק שכתבו לי, לא אני כתבתי אותו, בוודאי שלא למלמד!'

עתה, היה תורו של המלמד להיבהל כדבעי. באותו רגע קלט את עומק הטעות שעשה, כיצד בייש את תלמידו לעיני כל הכיתה על לא עוול בכפו. לא יוסי כתב את הפתק, הוא בכלל לא ניסה לפגוע. את הפתק כתבו ילדים ליוסי, ניסו לפגוע בו, והוא רק ביקש ליידיע על כך!

לשבחו של המלמד ייאמר, שכאשר התבהרה התמונה, לא נמלט מאחריות למעשיו, אלא שב לכיתה החדשה של יוסי, התנצל בפניו מעומק הלב על שפגע בו באופן כה קשה, ואף העניק לו סכום כסף - כדי שיקנה בו ממתקים עבור ילדי הכיתה החדשה...

סיפור מדהים זה, אותו שמענו מפי המלמד - גיבור המעשה, מחדד עד כמה לעולם לא נוכל לפרש משהו כפי מה שהוא נראה לנו. תמיד נחשוש כי יש משהו שאיננו יודעים, יש פרטים שאינם בהירים. אולי כל מה שנראה לנגד עינינו - הוא רק חלק קטן מהתמונה, וכשתתבהר כולה - נגלה עד כמה טעינו במבט הראשון שלנו...

לכן, הבה נדון כל אדם לכף זכות, מתוך הבנה שאיננו יודעים את התמונה המלאה, אין בכוחנו לעמוד על טיבה. הרבה יותר נכון, כדאי ורצוי פשוט לדון לכף זכות, לשער שחסר לנו חלק מהפאזל, ולראות כל פעולה, של כל אדם, באור חיובי.

(הובא ב'דרשו' ע"פ גליון 'כף זכות')

פחות משנה כמה ימים יש בחיך. יותר משנה כמה חיים יש בימך.

כ"ג' ישא ישראל 1 - בייג סלוי.
- מרכז מסגרי איים זקן
- שירות משלוחים מהיגות -

רב קווי: 1599-578-946
בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585

שלוחה: 6500

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר): רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

